

A woman wearing a red hijab is submerged underwater. She is looking directly at the camera with a slight smile. Her mouth is open, and she is blowing a stream of bubbles that rise towards the surface. The water is a deep blue-green color, and the lighting creates a shimmering effect on her face and the bubbles. The overall mood is serene and contemplative.

ECITOLUX

NORGES NASJONALE KOMPANI
FOR SAMTIDSDANS

**CARTE
BLANCHE**

URPREMIERE
23. mai 2019
Studio Bergen

ECHO FLUX

CO-PRODUSERT AV
Festspillene i Bergen
Centre Chorégraphique national
de Caen i Normandie
Centre national de creation
musicale i Lyon

the departed Heart

KOREOGRAF
Alban Richard
KOMPONIST
Sebastian Rivas
KOSTYMEDESIGN
Rachel Garcia
KOREOGRAFIASSISTENT
Daphné Mauger
LYSDESIGN
Alban Richard og Robert Roespel
LYDASSISTENT
Max Bruckert og Matias Fernandes
DANSERE
Adrian Bartczak
Tilly Sordat
Caroline Eckly
Olha Stetsyuk
Daniel Mariblanca
Aslak Aune Nygård / Karen
Lynne Bjerknesli

Primal

KOREOGRAF
Ayelen Parolin
KOMPONIST
Ezra – Vincent CHTAIBI
KOSTYMEDESIGN
Ayelen Parolin
KOREOGRAFIASSISTENT
Marc Iglesias
LYSDESIGN
Thomas Bruvik
DANSERE
Guro Rimeslåtten
Ole Martin Meland
Sebastian Biong
Anne Lise Rønne
Timothy Bartlett
Aslak Aune Nygård
Noam Eidelman Shatil
Dawid Lorenc

TEATERSJEF Annabelle Bonnéry Det er en stor glede for meg å ønske deg
velkommen til ny forestilling med Carte Blanche.

the departed Heart og *Primal* er to distinkte kreasjoner med to
kunstneriske team, men med samme utgangspunkt: en koreograf
og en komponist som for første gang skal arbeide og skape sammen
helt fra starten av prosessen.

Dette er et utfordrende eventyr med flere kunstneriske møter, noe
som gir prosjektet en unik dimensjon. Gjestekunstnere får muligheten
til å reflektere over og konfrontere sine egne tilnærminger. Og våre
egne medskapende kunstnere, dansere så vel som teknikere,
får muligheten til å omfavne disse nye møtepunktene i to
mindre grupper.

Det blir spennende å oppleve hvordan disse to kunstformene kan
fusjonere eller strekke seg mot hverandre, og hvordan formidling
og behandling av lyd kan påvirke vår egen oppfatning og opplevelse
av forestillingen.

Alban og Sebastian var interessert i ideen om bevegelser som
skaper eller avslører musikken samtidig som de utvikler hverandre.
For danserne har det vært et krevende stykke arbeid, der en høyere
bevissthet rundt kroppen er påkrevet for å mestre både den fysiske
bevegelsen og den tilhørende pusten.

Ayelen og Ezra har hatt et intuitivt samarbeid på jakt etter erfaringer
som fører til ekstreme fysiske og følelsesmessige tilstander. De lot
danserne ta del i sine egne ritualer for å utforske skjulte sammen-
henger og intensjoner som har vekket nysgjerrighet, tvil
og overgivelse.

Velkommen til
forestilling!

ABG

FOTO TALE HENDNES

ALBAN RICHARD

KOREOGRAF

SEBASTIAN RIVAS

KOMPONIST

Tekst Aurélie Fradin

Hvordan oppsto ideen om å skape musikk fra pustelyder?

Alban: Jeg hadde et ønske om å fortsette med arbeidet mitt med pust. Jeg liker å starte med konkrete arbeidsoppgaver der bevegelse, å holde pusten, innånding og utånding har samme varighet. Jeg spurte Sebastian om det var mulig å lage et partitur basert på pust som kunne forvandles til musikk i sanntid basert på det som skjer på scenen.

Sebastian: Danserne har trådløse mikrofoner og produserer pust som analyseres live av prosessorer. Jeg komponerer og former effektene til jeg har et organisk partitur.

Den musikalske komposisjonen starter med en naturlig og rå pust som transformeres til et ensemble av Gambe, et strykeinstrument fra renessansen. Musikken er basert på konseptene fragmentering og degradering. Pusten er en veldig skjør lyd som det er utfordrende å jobbe med. For meg er det interessant når dette skjøre musikalske uttrykket knyttes til en melankolsk tilstand.

Hvilke referanser rundt melankoli understøtter prosessen?

Alban: Robert Burtons bok «Melankoliens Anatomi» fra det 17. århundre, «Kunsten å dø» – *Ars Moriendi* (to latinske tekster

fra 1400-tallet) og ødeleggelse og forfall inspirerte meg. Jeg har også brukt idékart med malerier av melankolske positurer fra kunsthistorien og utdrag fra filmer som *Piano* av Jane Campion, *Avsporet* av Roman Polanski og *Possession* av Andrzej Żuławski. Den melankolske stemningen forbindes med pust, fuktighet og tåke. I prosessen har danserne manipulert hverandre for å gi fysiske fornemmelser på hodet, i ribbein, rygggrad og i hoftene. Å gjenskape disse fysiske opplevelsene gir bevegelser som om kroppene blir styrt rundt i rommet av usynlige gjenferd. Et sentralt spørsmål for oss ble hvordan vi lager en struktur der melankoli spres i lydbildet, på scenen og blant publikum.

Hvordan tilnærmet du deg dette samarbeidet?

Sebastian: Som komponist kunne jeg hatt full kontroll på alle parametere som for eksempel timing på mikronivå eller tonehøyde, men å forsøke å legge en kompleks musikalsk struktur oppå et annet komplekst uttrykk som samtidsdans gjør at de forskjellige elementene ville konkurrert med hverandre. Jeg ønsker en atmosfære som er relatert til det organiske som skjer på scenen.

Alban: I konteksten av et møte mellom musikk og dans, så vil jeg samarbeide med noen som ikke ønsket å lage et ferdig verk eller forsøke å lage en konsert. Jeg setter pris på når alle elementer i en forestilling jobber sammen om et tema. I forestillingen nedskaleres scenen slik at publikum blir invitert til en opplevelse av et teater-i-teateret. Kroppene beveger seg på plattformene. Rachel [Garcia, kostymedesigner] kom på ideen med kostyme i tre lag, fra undertøy til mer teatraliske element som slør og store hatter. Jeg valgte å gå for en lyssetting som kan minne om stilleben. Denne visuelle dimensjonen gjør at jeg kan leke med å skape avstand, eller ikke, i koreografien.

Sebastian Rivas

Gir dette prosjektet gjenklang til andre tidligere prosjekter?

Sebastian: Ja, *Oblivion Vanitas Sonora* i 2016 som fant sted i den eldste kirken i Strasbourg, og *Ruines* et år senere var inspirert av tekster skrevet av filosofen Georges Didi-Huberman. Forfallstematikk var også tilstede i disse prosjektene, selv om instrumenteringen var svært annerledes.

Alban: Dette arbeidet for Carte Blanche er en del av min kunstneriske løp. Jeg har så langt samlet 20 år med prosjekter i ulike formater. Verk i samarbeid med lokalsamfunn, bestillingsverk, forestillinger i museer, stedspecifikke prosjekter, på studioscener... Jeg er som en håndverker: Jeg produserer for å møte, for å stille spørsmål til mine verktøy og for å finne opp nye.

Alban Richard

AYELEN PAROLIN

KOREOGRAF

EZRA – VINCENT CHTAIBI

KOMPONIST

Tekst Aurélie Fradin

Hva var utgangspunktet for møtet deres?

Ezra: I vår tid er det vanlig at vitenskapen kan bevise eller forklare det meste, men dette har bare vært tilfelle de siste 500 årene. Under heksejakten i Europa ble tusenvis mennesker drept for esoterisk praksis, prostitusjon og mange andre grunner, de fleste av dem kvinner.

De monoteistiske religionene, vitenskap og kartesisk filosofi erstattet eldre, mer intuitive trossystemer. Vi forkastet mye av den kunnskapen som knyttet oss til vårt miljø. I dag bruker vi vitenskapelig metode når vi prøver å forklare kommunikasjon mellom arter. Men det som interesserer meg mer er å se etter den intuitive praksis fra vår kollektive ubevissthet.

Ayelen: I dag bygger vi veldig intelligente maskiner, men de vil aldri ha følelser. Dette vil alltid skille maskiner fra mennesker. Jeg prøver å komme i kontakt med det menneskelige, det som flommer fra vårt indre og ut i verden, det som invaderer oss, både individuelt og kollektivt, selv om vi kanskje ikke helt forstår hvordan det fungerer. Hver av oss har en unik opplevelse, og det er bra å kunne akseptere disse forskjellene.

Fortell om sjaman-workshopen dere hadde som startet hele prøveperioden med Carte Blanche.

Ezra: Samene er den siste animistiske befolkningen i Europa, og kristendommen ble introdusert sent til dem. Sjamanen Eirik Myrhaug har videreutviklet sin praksis og åpnet for en annen type sjamanisme. I workshopen delte han sin kunnskap med oss, og oppmuntret til å utforske for oss selv.

2019

Ayelen Parolin

Ayelen: Jeg har møtt mange sjamaner. Dette er fjerde gang jeg har brukt ritualer og seremonier i min kreative prosess. Det er et godt ritual å ha en felles opplevelse med en gruppe, selv om den ikke nødvendigvis vises i sluttproduktet. Dynamikken mellom koreograf, dansere og komponist endrer seg når vi blir ledet av en annen person. Jeg har ikke et konkret mål med ritualene eller seremoniene annet enn å bryte med etablerte strukturer i måten å arbeide på.

Hva er dine metoder og materialer?

Ayelen: Min tilnærming er intuitiv, kompleks, indirekte og ikke-lineær. For å komme et sted lager jeg oppgaver og jobber samtidig med motsatsen til disse oppgavene. Jeg tror at motsetninger kan trives sammen i kreative prosesser. I prosessen har jeg som regel en skjult plan, gjerne med en personlig dimensjon som ikke er en åpenbar intensjon. Dette kan skape tvil for publikum.

Ezra: I løpet av dette året har jeg gjort lydopptak i naturen i Norge og på Island. Jeg spilte også inn danserne og sjamanrommen under workshopen. Trommen er en gammel lyd som brukes til å lage forbindelser. Den kan være en støtte for danserne og publikum i å lage en bestemt atmosfære. Jeg liker å transformere og fjerne lyder ut av sin opprinnelige

2019

Ezra – Vincent CHTAIBI

kontekst. Jeg kan lage en komposisjon med bare en eller to lydsnutter.

Gir dette prosjektet gjenklang med tidligere prosjektet?

Ayelen: Jeg er veldig interessert i kompleksitet og mangfold. Jeg liker å samle materialer som ser forskjellig ut. Det er fantastisk at alle kan lage sin egen link. Jeg tror jeg er i et vendepunkt med min tidligere koreografiske stil. Jeg har jobbet mye med å skape noe enhetlig. Nå ødelegger jeg min forrige instruksjon for å bygge en ny. Det kan virke kaotisk, men det er bare en annen måte å organisere ting på.

Ezra: Det nye for meg er å komponere for en forestilling, og ikke stå på scenen selv som beatboxer. Jeg tror vi kan finne grunnidéen i *Primal* i mine siste prosjekter, men fra en annen vinkel. For eksempel, i Bionic Orchestra, søkte jeg etter forholdet mellom verktøy, teknologi og menneskelighet. I dag er jeg nysgjerrig på ny forskning om fridykkere som prøver å etablere kommunikasjon med hvaler.

7

Anne Lise Rønne

2019

Guro Rimeslått

9

2019

Sebastian Biong

8

Adrian Bartczak

Dawid Lorenc

2019

Aslak Aune Nygård

2019

10

Tilly Sordat

FOTO FLORA MARTIN

ECHO FLUX

11

Caroline Eckly

ECHO FLUX

FOTO TALE HENDNES

Timothy Bartlett

12

Karen Lynne Bjerknesli

2019

Ole Martin Meland

ECHO FLUX

Daniel Mariblanca

13

Noam Eidelman Shatil

ECHO FLUX

CARTE BLANCHE

TEATERSJEF

Annabelle Bonnéry

DIREKTØR

Tone Tjemsland

MARKEDS- OG

INFORMASJONSSJEF

Birthe Skotheim

PRODUKSJONS-

OG PLANSJEF

Tora de Zwart Rørholt

PRØVELEDER

Shlomi Ruimi

Rebekka Bomann-Larsen (vikar)

TURNÉSJEF

Gulli Kr. Sekse

SALGS- OG

MARKEDSMEDARBEIDER

Jonas Sharif Hordvik

ADMINISTRASJONSSEKRETÆR

Mona Igland

TEKNISK SJEF

Jeroen Tjeerd de Groot

LYSMESTER

Robert Roespel

LYDANSVARLIG

Gunnar Innvær

LYDTEKNIKER

Leif Herland

INSPISIENT

OG SCENEMESTER

Jan Tore Solberg

LYSTEKNIKER

Thomas Bruvik

KOSTYMEANSVARLIG

Indrani Balgobin

KOSTYMEMAKER

Kristine Akselberg

MODELØR/KOSTYMESKREDDER

Martina Wilhelms

MODIST

Stine Rudi

PÅKLEDER

Renate Rolland

HUSVAKT

Ørjan Presttun

HUSHOLDNING

Benigne Nizigiyimana

PR-FOTO/FORSIDEFOTO

Helge Hansen/Montag

FOTO KVELDSPROGRAM

Tale Hendnes

TAKK TIL

Nina Aase Hestness

Eirik Myrhaug

2019

2019

15

Carte Blanche AS
eies og finansieres av

Kulturdepartementet

HORDALAND
FYLKESKOMMUNE

BERGEN
KOMMUNE

www.carteblanche.no

NORGES NASJONALE KOMPANI
FOR SAMTIDSDANS

**CARTE
BLANCHE**